

MSB 332

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Een hersteld verbond

door Robert Juneau

Het eerste wat iemand moet doen om een relatie met God aan te gaan, is het gratis geschenk van verlossing die God door Christus aanbiedt, erkennen, geloven en aannemen. Iedere ware gelovige in Christus begrijpt dat geloof in wat Christus voor ons heeft gedaan aan het kruis van Golgotha van fundamenteel belang is voor onze relatie met God; ik doe niet onder voor wie dan ook als het gaat om het verkondigen van deze waarheden aan iedereen die wil geloven. Maar er is een zeer belangrijk aspect van wat Christus aan het kruis heeft volbracht dat lange tijd over het hoofd is gezien, genegeerd en verkeerd begrepen. Voordat het kon worden aangeboden als verzoening voor de zonden van de hele mensheid, had het offer van Christus aan het kruis een belangrijke betekenis en een doel dat alleen van toepassing was op het volk Israël en zijn verbonden.

De verbonden in de Bijbel volgen het spoor van Gods plannen voor Israël en bouwen voort op de beloften van eerdere verbonden. In het verbond met Abraham beloofde God om van Abraham een groot volk te maken en het een land te geven om in te wonen. Dit volk zou koningen voortbrengen, door God gezegend worden en op zijn beurt een zegen zijn voor alle volken, maar er zijn weinig details gegeven over hoe dit precies zou gebeuren (Genesis 12, 15 en 17). Nadat het aantal Israëlieten tijdens hun slavernij in Egypte tot miljoenen was gegroeid, hoorde God het hulpgeroep van zijn volk en gedacht Hij aan het verbond dat Hij met Abraham had gesloten (Exodus 2:23-25). God sluit via Mozes een nieuw verbond met Israël. Daarin bouwt God voort op het verbond met Abraham door te beschrijven hoe Hij

Israël uit alle volken Hem ten eigendom zal maken, zodat zij een koninkrijk van priesters en een heilig volk voor zijn doeleinden zullen worden (Exodus 19:5-6). De belofte van een volk, een land en de zegeningen die in het verbond met Abraham te vinden zijn, vormen het fundament waarop God nu kon bouwen door middel van het Mozaïsche verbond.

Israël zou het kanaal worden waardoor God aan de volken bekend zou worden. Dit heilige (apart gezette) volk van priesters (bemiddelaars) zou het middel zijn dat God zou gebruiken om Zichzelf aan de wereld te openbaren. Zacharia 8:22-23, **“Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om de HERE der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst des HEREN af te smeken. Zo zegt de HERE der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is.”**¹ Jesaja 2:2-4, **“... En alle volkeren zullen derwaarts (naar Gods regering) heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg (de regering) des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen... Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën”** (zie ook Jes.49:6 en 60:3). Maar we weten allemaal wat er is gebeurd. Israël slaagde er niet in de voorwaarden van het Mozaïsche verbond na te leven doordat het volk zondigde aan de voet van de berg Sinaï. God bond Israël nu aan de tien voorwaarden van het verbond door middel van de wet van Mozes. De wet van Mozes vertegenwoordigde een verbroken verbond met Israël.

Wat in het christendom vaak over het hoofd wordt gezien, is het fundamentele doel van het offer van Christus aan het kruis: het aanbieden van vergeving aan Israël voor een verbroken verbond. Christus kwam om de Wet te vervullen (Matt.5:17). Hij deed dit door het vereiste offer voor het Nieuwe Verbond te worden. Hebr.9:15, **“En daarom is Hij de middelaar van een nieuw verbond, opdat, nu Hij de dood had ondergaan om te bevrijden van de overtredingen onder het eerste verbond, de groepen de belofte der eeuwige erfenis ontvangen zouden.”** Verbonden tussen God en Israël werden altijd bekrachtigd met een bloedoffer (Gen.15:9-21; Ex.24:5-8; Hebr.9:16-22; 13:20). Het herstellen van het verbroken verbond van Israël verzekert hun rol als Gods bemiddelend volk met het doel de wereld te verlichten over wat en wie Jezus Christus is: Yahweh God Zelf.

De profetieën over de rol van Israël als licht voor de wereld werden allemaal honderden jaren na Israëls falen bij de berg Sinaï gedaan. Hoe kunnen de profetieën over Gods plannen voor de toekomst van Israël dan überhaupt uitkomen, als die beloften gerelateerd waren aan het verbond dat Israël al had geschonden? Dat komt omdat God de God van alle genade is en Hij heeft beloofd het verbroken verbond met Israël te herstellen door middel van een nieuw verbond. Jeremia 31:33-34, **“Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.”**

Het Oude Verbond vormt het fundament waarop God het Nieuwe Verbond zal vervullen. Het Nieuwe Verbond legt uit hoe Israël nog steeds Gods licht voor de wereld kan zijn. Hun ongerechtigheid zal worden vergeven en Gods Wet zal in hun gedachten worden gelegd en op hun hart worden geschreven.

Bijna iedereen is het erover eens dat het Nieuwe Verbond in het Oude Testament geen werkelijkheid is geworden, maar de meeste uitleggers leren dat het wel werkelijkheid werd in het Nieuwe Testament. Dit komt door wat Christus zei tijdens wat gewoonlijk het Laatste Avondmaal wordt genoemd, op de avond van zijn verraad. Mattheüs 26:28, **“Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden”** (zie ook Luc.22:20; I Cor.11:25 en Marc.14:24).

¹ Tenzij anders vermeld zijn de citaten uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Er is geen enkele rechtvaardiging om de leerstellingen uit de brief aan de Hebreeënen over het offer van Christus voor het Nieuwe Verbond toe te passen op de "christelijke kerk". Christus verklaarde dat Hij het bloedoffer zou worden dat nodig was om het Nieuwe Verbond te bekrachtigen. Jezus vierde die avond het Joodse Pascha met zijn discipelen. Hij heeft nooit gezegd dat het Nieuwe Verbond op dat moment werkelijkheid werd. Er wordt veel moeite gedaan om het Nieuwe Verbond los te koppelen van Israël en het toe te passen op de christelijke godsdienst. Maar door dit te doen hebben mensen het belang en de betekenis van het Nieuwe Verbond vrijwel tenietgedaan. Het Nieuwe Verbond heeft *altijd* en *alles* te maken gehad met Israël.

Voordat het offer van Christus kan worden gezien als iets dat betekenis heeft voor de rest van de wereld, moet het eerst worden erkend als iets dat onmetelijke betekenis heeft voor Israël en haar verbroken verbond. Als Hij dit verbroken verbond niet had hersteld, zou Gods grote naam niet zijn verdedigd en hooggehouden, zou Israël niet de toekomst hebben die hem altijd is beloofd, en zouden wij in de rest van de heidense wereld geen aanbod van verlossing tot onze beschikking hebben. Hoewel alles wat God via Israël heeft gedaan en nog zal doen enorme gevolgen heeft voor de rest van de heidense wereld, mag de betekenis van het offer van Christus om het verbroken verbond van Israël te herstellen door het volbrachte werk aan het kruis niet worden genegeerd of verwaarloosd.

Het offer van Christus herstelt het verbroken verbond met Israël. Christus stond op de derde dag op uit de dood! Vergeving voor Israël is nu beschikbaar. Het koninkrijk van God kan nu aan alle Israëlieten op aarde worden aangeboden. Dit is precies wat we zien gebeuren in de Handelingentijd. Op enkele uitzonderingen onder de heidenen na, werd het evangelie in de eerste plaats gezonden (Grieks: *APOSTELLŌ*, geautoriseerd) naar de Israëlieten die in die tijd leefden (Hand.13:26). Dit was het koninkrijk ten dele, de 'halm'-fase zoals beschreven in de gelijkenis van Marcus over het groeiende koren (Marc.4:26-29). De realiteiten van het Nieuwe Verbond, zoals beschreven in de profetie van Jeremia, zullen wachten op de dag waarop het Israël van God er volledig in geslaagd is Gods licht aan de wereld te laten schijnen. Op dat moment zal het voor Israël niet langer nodig zijn om hun naasten en broeders te leren om de HERE te leren kennen, want iedereen zal Hem kennen! Dit zal het koninkrijk van God zijn in de fase van 'het volle koren in de aar' uit de gelijkenis van Marcus. In deze fase van Gods plannen voor de aarde zijn de vijanden van Christus tot zijn voetbank gemaakt. Eindelijk wordt Gods wil op aarde gedaan zoals in de hemel (Matt.6:10). Het Nieuwe Verbond is synoniem met het manifeste koninkrijk van God op aarde.

Het is normaal dat we ons richten op wat Christus voor ons heeft gedaan. Elke oprechte gelovige beseft hoe dankbaar we moeten zijn voor alles wat God heeft gedaan om ons van de zonde te redden en ons in een relatie met Hem te brengen. Maar we moeten erkennen dat alle aspecten van wat Christus aan het kruis op Golgotha heeft volbracht, ontzagwekkend zijn. Laten we niet vergeten dat het volmaakte werk van Christus aan het kruis, voordat het enige betekenis voor ons kon hebben, het verbroken verbond met Israël heeft hersteld. Moge God de dag bespoedigen waarop elk schepsel op aarde de voordelen van dat herstelde verbond zal genieten.

Gepubliceerd in november 2019